

Sygn. akt II K. 16/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Leszek Osiński

Protokolant: st. sekr. sądowy Iwona Krzak

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. -----

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2021 roku, 24 lutego 2022 roku

sprawy P. P.

syna D. i E. z domu R.

urodz. (...) w G.-D.

oskarżonego o to, że: w okresie od dnia 30 grudnia 2020 roku do dnia 04 stycznia 2021 roku w G.-D. ul. (...), pow. golubsko- (...), woj. (...)- (...), w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wielokrotnie groził B. B. (1) popełnieniem przestępstwa na jej szkodę – wysadzenia butli z gazem w domu, wysadzeniem samochodu, podpaleniem, oraz uszkodzeniem ciała przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że będą spełnione.

tj. o przestępstwo z art. 190 §1 kk w zw. z art. 12 kk

ORZEKA:

I. uznaje oskarżonego P. P. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i za to w myśl art. 57b kk, na mocy art. 190 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 41a § 1 i § 4 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej B. B. (1) na odległość mniejszą niż 50 metrów oraz zakaz kontaktowania się z nią w jakiegokolwiek formie, przez okres 3 (trzech) lat od uprawomocnienia się wyroku;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 619,92 złotych (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu;

IV. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 16/21	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. P.	Art. 190 § 1 kk, od 30 grudnia 2020 roku do 4 stycznia 2021 roku w G.-D., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wielokrotnie groził B. B. (2) popełnieniem przestępstwa na jej szkodę - wysadzeniem butli z gazem w domu, wysadzeniem samochodu,	

		podpaleniem oraz uszkodzeniem ciała.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Fakt groźenia B. B. (1) przez oskarżonego	zeznania pokrzywdzonej B. B. (1)	k. 85-86; k. 2-3; k. 128v. `	
2. Stan zdrowia psychicznego oskarżonego tempore criminis, uprzednia karalność, sytuacja życiowa oskarżonego	opinia sądowo-psychiatryczna	k. 103-104	
opinia sądowo-psychologiczna	k. 97-100		
karta karna	k. 81-83		
dane osobopoznawcze	k. 64		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	P. P.	art. 190 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Brak stosowania gróźb wobec B. B. (1)	Wyjaśnienia oskarżonego P. P.	k. 20;	

		k. 23.	
2. OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.1	zeznania pokrzywdzonej B. B. (1)	B. B. (1) w sposób szczegółowy, obszernie opisała historię znajomości z P. P.. Wskazała na pomoc, której mu udzieliła. Ze względu na relacje oskarżonego z córką pokrzywdzonej, B. B. (1) traktowała oskarżonego jak członka rodziny. Sytuacja zmieniła się po zakończeniu związku oskarżonego z córką pokrzywdzonej. W maju 2020 roku P. P., po powrocie z leczenia szpitalnego, chciał ponownie zamieszkać w domu pokrzywdzonej. Po odmowie jego stosunek do pokrzywdzonej i członków jej rodziny uległ radykalnemu pogorszeniu. W trakcie licznych pobytów w pobliżu domu pokrzywdzonej, oskarżony wielokrotnie groził jej i stwarzał sytuacje konfliktowe. Prowokował męża i syna pokrzywdzonej do bójki. Sąd dał tym zeznaniom wiarę. B. B. (2) nie miała żadnych powodów, aby bezpodstawnie oskarżać P.	

		<p>P.. Co istotne, zawsze była mu osobą życzliwą i pomocną. Dbała o niego i jego zdrowie. Pomagała załatwiać sprawy urzędowe, żywiła oskarżonego.</p> <p>Zdecydowała się na złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa dopiero w sytuacji, kiedy wystąpienia oskarżonego stały się natarczywe i coraz bardziej agresywne.</p> <p>P. P. zaczął grozić pokrzywdzonej pozbawieniem życia. Sąd nie znalazł podstaw, aby przytoczone zeznania zakwestionować. Są one wyważone, stanowią wyraz autentycznej obawy przed spełnieniem gróźb, które zaczęły przybierać coraz bardziej patologiczne formy.</p>	
1.1.1.2	opinia sądowo-psychiatryczna	<p>W trakcie procesu sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów na okoliczność ustalenia stanu zdrowia psychicznego oskarżonego oraz poczytalności tempore criminis i tempore procedendi.</p> <p>Wnioski opinii biegłych są jasne i nie wymagają uzupełnienia. Podkreślić trzeba przy tym, iż czyn będący przedmiotem oceny sądu odnosi się do prostej sytuacji życiowej, w której oskarżony posiadał pełną orientację. Jego zachowanie było swoistą retorsją za odmowę</p>	

		ponownego udzielenia pomocy (zezwolenia na zamieszkanie w domu pokrzywdzonej). P. P. miał tego pełną świadomość. Jego stan zdrowia pozwala na rozróżnianie tak prostych sytuacji życiowych. Oskarżony ma pełną świadomość, iż zagrożenie pozbawieniem życia drugiej osoby stanowi przestępstwo.
opinia sadowo-psychologiczna	Uwagi poczynione powyżej odnoszą się także do oceny opinii sporządzonej przez biegłego psychologa. Z treści opinii wynika wprost, iż globalne funkcjonowanie badanego kształtuje się na poziomie przeciętnym. Badany dysponuje podstawowymi sprawnościami psychicznymi, które pozwalają na dokonywanie spostrzeżeń i składanie relacji o zdarzeniach (k. 100). Opinia jest przy tym wyczerpująca i jasna. Wnioski w niej przedstawione korelują z ustaleniami biegłych lekarzy psychiatrów. Brak podstaw, aby odmówić jej przymiotu wiarygodności.	
karta karna	Na podstawie informacji z Krajowego Rejestru Karnego ustalono, iż oskarżony był uprzednio trzynastokrotnie karany, w tym również za czyn z art. 190 § 1 kk oraz przestępstwo przeciwko życiu i	

	<p>zdrowiu. Fakt ten musiał zostać uwzględniony przy wymiarze kary. Upřednia wielokrotna karalność oskarżonego świadczy o jego głębokiej demoralizacji i braku poszanowania zasad porządku prawnego i współżycia społecznego.</p>		
dane osobopoznawcze	<p>Wywiad środowiskowy pozwolił na ustalenie, iż obecnie oskarżony jest osobą bezrobotną. Nie założył rodziny, nie posiada osób na utrzymaniu. nie posiada majątku, utrzymuje się z renty chorobowej w kwocie 780 złotych.</p>		
<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
(...)	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. P.</p>	<p>P. P. zrazu nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 20). Następnie zaś zaprzeczył, aby groził B. B. (1) wysadzeniem butli z gazem. Wskazał przy tym, iż był u niej tylko po odbiór rzeczy. Wówczas to pokrzywdzona straszyla go swoim mężem (k. 23). Sąd nie dał tym wyjaśnieniom</p>	

		<p>wiary. Są one sprzeczne z logiczną i wyważoną relacją pokrzywdzonej. Z zeznań B. B. (1) w sposób logiczny wynikały motywy zachowania oskarżonego, który wcześniej rozstał się z jej córką, a następnie otrzymał odmowę ponownego zamieszkania w domu pokrzywdzonej. To było powodem stosowania gróźb pozbawienia życia. Oskarżony prezentował przy tym stanowisko bardzo niekonsekwentne, początkowo wszak nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, następnie zaś potwierdził znaczną część słów, które miał wypowiedzieć pod adresem pokrzywdzonej (k. 23). To, w połączeniu z relacją B. B. (1), pozwala ponad wszelką wątpliwość ustalić, iż do stosowania gróźb dochodziło w okresie wskazanym w zarzucie. Zarzutowi temu oskarżony nie przeciwstawił skutecznej obrony.</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>I</p>	<p>P. P.</p>

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Mając na uwadze przedstawiony powyżej materiał dowodowy, sąd uznał oskarżonego P. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk. W sprawie nie budzi wątpliwości, iż w okresie od 30 grudnia 2020 roku do 4 stycznia 2021 roku wielokrotnie groził pokrzywdzonej pozbawieniem życia. Czynił to w poczuciu swoistej zemsty, kiedy spotkał się z odmową dalszego udzielania pomocy ze strony pokrzywdzonej. B. B. (1) w swych pierwszych zeznaniach (k. 2v.) z wielką precyzją wskazała na wizyty oskarżonego w jej domu w opisanym okresie. Zwróciła zarazem na jego zachowanie wobec niej, które przybierało coraz bardziej patologiczne formy. Oskarżony stał się napastliwy i agresywny. Z tego też względu groźby kierowane pod adresem B. B. (1) wywołały u niej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione. Pokrzywdzona zaczęła bać się o życie własne i swoich domowników. Obawę tę należało uznać za obiektywnie uzasadnioną. Oskarżony</p>	

znał bardzo dobrze pokrzywdzoną. Wiedział, jakim samochodem porusza się jej rodzina. Nic zatem dziwnego, że B. B. (1) była autentycznie zaniepokojona groźbami wysadzenia samochodu. Podobnie miała się rzecz jeśli chodzi o groźby pobicia, uszkodzenia ciała. Jest to o tyle uzasadnione, jeśli zważy się, że oskarżony prezentował postawę skrajnie konfrontacyjną - prowokował do bójki członków rodziny pokrzywdzonej. Tym samym sąd podziela stanowisko oskarżyciela publicznego co do kwalifikacji prawnej czynu (art. 190 § 1kk). Jak już wskazano, w krótkich odstępach czasu oskarżony wielokrotnie groził B. B. (1). Znane są także motywy jego zachowania. Oskarżony był zły za odmowę udzielenia mu schronienia i dalszej pomocy. Jego zachowanie było obliczone jako swego rodzaju zemsta. Sąd należało przyjąć, iż stosując groźby, oskarżony działał z góry powziętym zamiarem (art. 12 § 1 kk).

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

P. P.	I	I	<p>Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, sąd po myśli art. 57b kk na mocy art. 190 § 1 kk wymierzył P. P. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. W przekonaniu sądu orzeczona kara - tak co do rodzaju, jak i wymiaru - trafnie oddaje stopień winy i społecznej szkodliwości czynu. Co istotne, według art. 57b kk skazując za przestępstwo określone w art. 12 § 1 kk sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia do podwójnej wysokości górnej granicy ustawowego zagrożenia. Czyn z art. 190 § 1 kk zagrożony jest karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 2. W świetle uprzednio cytowanego przepisu kara 6 miesięcy pozbawienia wolności nie razi swą surowością. Jak już sygnalizowano, oskarżony był dotąd trzynastokrotnie karany. Orzekane wobec niego kary o charakterze wolnościowym nie odniosły żadnych skutków wychowawczych i prewencyjnych. Oskarżony nadal ostentacyjnie wręcz łamie zasady porządku prawnego i współżycia społecznego. Jego</p>
-------	---	---	--

			<p>zachowanie nie uległo poprawie. W tym stanie rzeczy orzeczenie kary wolnościowej byłoby niczym nieuzasadnioną gratyfikacją. Godziłoby w poczucie elementarnej sprawiedliwości. P. P. jest osobą niepoprawną, silnie zdemoralizowaną. Efekt resocjalizacyjny może przynieść wobec niego jedynie kara izolacyjna. Sąd zważył zarazem, iż ze względu na sytuację majątkową oskarżonego orzeczenie grzywny nie było możliwe. Podobnie ma się rzecz jeśli chodzi o karę ograniczenia wolności. Poza tym, iż byłaby ona sankcją rażąco łagodną i nieskuteczną, byłaby, ze względu na stan zdrowia skazanego, niemożliwa do wyegzekwowania (art. 58 § 2a kk).</p>
P. P.	II	I	<p>Mając na uwadze charakter czynu oraz wzgląd na ochronną funkcję instytucji prawa karnego, sąd na mocy art. 41a § 1 i § 4 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 50 metrów oraz zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną w jakiegokolwiek formie, przez okres 3 lat od uprawomocnienia się orzeczenia. Intencja zastosowanego środka karnego jest w tym wypadku oczywista. Ma</p>

			<p>on charakter ochronny, odwołując oskarżonego od zbliżania się i kontaktowania z pokrzywdzoną. Oskarżony był dla B. B. (1) źródłem zagrożenia, jego zachowanie wpłynęło na jej komfort życia. Zastosowany środek karny ma na celu uniknięcie tego typu sytuacji w przyszłości. Oskarżony musi mieć przy tym świadomość, iż złamanie orzeczonych zakazów stanowi przestępstwo i ponowną odpowiedzialność przed sądem.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

7. <i>Koszty procesu</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III i IV	<p>O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, zaś wydatkami w sprawie obciążając Skarb Państwa. Rozstrzygnięcie w tym zakresie uwzględnia sytuację życiową i majątkową oskarżonego. P. P. jest osobą bezrobotną, utrzymuje się z renty w kwocie 780 złotych. Kwota ta nie zapewnia pokrycia podstawowych potrzeb życiowych. Trudno zatem przyjąć, aby dodatkowo oskarżony był w stanie zapłacić kwotę kosztów bez narażenia się na istotny uszczerbek w utrzymaniu. Wyrok zawiera także rozstrzygnięcie o kosztach obrony z urzędu, którymi obciążono Skarb Państwa.</p>	
6. <i>Podpis</i>		